

בס"ד

האיחוד

עלון לשבת קודש

לע"נ יוסף בן אליה וחממה ז"ל לבית גיאת
לע"נ משה בן זילפה ואליאס ז"ל לבית חיימי

כ"ג כסלו תשע"ז 1148 (שנה כב')

נושא השבוע: חנוכה (ב)

ההפטרה: כה אמר (עמוס ב)

פרשת וישב - שבת מברכי

ר"ח טבת יחול אי"ה ביום שישי מולדו בליל חמישי בשעה 4:52 ו-7 חלקים

"אלה תולדות יעקב יוסף..." (כו, ב)

אמר רבי מנדלי מרימנוב: כל איש ישראל נקרא בשם "יעקב", ועל כל אחד ואחד נאמר "אלה תולדות יעקב", ומה הם? "יוסף" - היינו שלא יעמוד במקום אחד אלא יוסיף תמיד תורה ומצוות ומעשים טובים וילך מחיל אל חיל בעבודת ה'.

"ויהי בעת ההיא וירד יהודה מאת אביו..." (כוז, א)

אומר המלבי"ם: מכיוון שמעשה מכירת יוסף שימש התחלה של הגלות הכללית ושעבוד מלכויות, כי כל הגלויות והשעבודים שבכל דור ודור המה שלשלת אחת, קשורות חוליה לרעותה. לכן הקדים הקב"ה להכין באותה שעה ממש את אור מלך המשיח, חוטר משורש ישי שהיה נצר ליהודה ותמר, שכך היא מידתו של השם יתברך, תמיד מקדים רפואה למכה.

כך היה בתקופת מלכות יוון הרשעה, שרצו בגזרותיהם לעשות שמד רוחני בעם ישראל ולהעבירם על דמם, קם מתתיהו ובניו וקומץ יהודים מול היוונים הרבים ונלחמו את מלחמת השם וניצחו כנגד כל הסיכויים ובאה התשועה והרווחה לישראל.

"איננו גדול בבית הזה ממני... ותתפארו בבלגדו..." (לט, טז, יב)

יצר הרע מסית את האדם ע"י שמשרה עליו רוח נכאים ולוחש לו: הלא הרבית לחטוא כל הימים, אין עוד תקנה לנשמתך, קום איפה ותחטא עוד...

רומז כאן הכתוב "ותתפארו בבלגדו" - לשון בגידה, יצר הרע תופס את האדם בבגידותיו ומעידותיו הקודמים וטוען כי אין לו כבר מה להפסיד אם יחטא עוד...

אבל יוסף הצדיק הראה את הדרך לכל הדורות, כשצריך "להתלבש" בגאווה דקדושה ולומר: "איננו גדול בבית הזה ממני", כלומר אנוכי צדיק גדול, אין גדול ממני ולא מתאים לצדיק שיחטא...

ליצר הרע חיילות רבים, בכל דור ודור קמים עלינו כלולותו הן רוחנית והן גשמית, עלינו להאזר בעוז ותעצומות ולהתנהג בעזות דקדושה ולומר: אין ראוי לכן מלך כמוני להתנהג כך...

זו חנוכה בסיני

היה זה ביום חמישי של חג החנוכה תשל"ד, 10 חיילי צה"ל בחטיבת השריון היו בתוך עמדה מוגנת בשקי חול בדיונות החול שבין שדה התעופה פורט סעיד לאיסמעיליה. זה כמעט 3 חודשים מאז פרצה מלחמת יום כיפור, הקרבות הסוערים כבר מאחור אבל עדיין שורר באוויר ריח עז של מלחמה. חזירות תכופות, תקריות אש ומארבים בלתי צפויים, 200 מ' הפרידו בין חיילי צה"ל לחיילי הצבא המצרי. דממה מתוחה הייתה תלויה באוויר, לפתע הגיע מאי שם רכב שטח אזרחי ממנו ירדו כמה חסידי חב"ד עליונים ושמחים הם הביאו עימם נרות חנוכה, סופגניות ריחניות והרבה שמחה ועידוד. היה זה משב רוח מרענן בתוך שגרת המתח, החיילים יצאו מהשוחות ויצאו עמהם בריקוד, אכלו מהסופגניות ושמרו את החנוכייה והנרות כדי להדליקם לעת ערב. בהגיע הערב נטל אחד החיילים ארגז עץ הציב עליו את חנוכיית הפח ובה הנרות, הזמנים ע"פ לוח "אור החיים" של אופק ת"א * נא לא לעיין בזמן התפילה * סוף זמן ק"ש 8:38-8:40

כניסת שבת: 4:22 יציאת שבת: 5:14 יציאת שבת: 5:45

ואפיה ושאר צרכי אוכל נפש מותרים (חז"ע סס), ועיקר העיקרים הוא שישבו ההורים עם ילדיהם ויספרו בניסי ה' (קשו"ג גנפריד סי' קלט ס"א).

ג. הנוהגים במסיבות הנערכות באולמות בליל חנוכה להדליק נרות חנוכה עם ברכה בשם ומלכות משום פרסומי ניסא ומשמיעים בהם דברי תורה, יש להם על מה שיסמוכו וטוב להתפלל שם ערבית בציבור אחרי ההדלקה אך אין זה מעכב (חז"ע עמ' מז). אבל המדליקים בחוצות העיר אע"פ שמתאסף ציבור רב, מדליקים ללא ברכה [אבל ברחבת הכותל מדליקים בברכה] ילקו"י שם עמ' רטז, רטו.

יד. המתארח אצל משפחה וכי"ב ואוכל ושותה על חשבון המארח ללא תשלום יוצא בהדלקת נרות של המארח, ואם ירצה להחמיר על עצמו ולהדליק בחדרו אינו רשאי לברך (סס, עמ' קצו).

טו. אם הבעל מתארח בבית מלון בחנוכה לרגל עסקיו ואשתו נשארת בבית, הוא יוצא בהדלקה שמדליקה בבית, ואינו יכול להדליק במלון עם ברכה (ילקו"י חנוכה ע"מ קכת, תורת מועדים לר"ד יוסף סי' ז ס"יד) [הטעם: מצות נרות חנוכה היא מצות איש ביתו ונגרר אחר ביתו (סס)]

אך אם הבעל ואשתו וילדיהם מתארחים בבית המלון או רווק המתארח (ואין מי שמדליק עליו בבית) הרי: * אם מדליקים בחדרים מדליקים בברכה (תורת מועדים סס, מעיין אומר ח"ג סי' לב, ילקו"י חנוכה (ח) ע"מ תקס)

* אם מדליקים בלובי או בחדר האוכל כפי שמצוי (שהנהלת בית מלון מתנגדת להדלקה בחדרים מחשש לשריפה) אזי האורחים משתתפים ביניהם במחיר נרות/שמן ההדלקה או שיקשו מבעלי המלון שיזכו להם חלק בשמן/נרות לכל האורחים וידליקו שם בהדלקה מרכזית ואחד יברך (ילקו"י סס, מעיין אומר סי' מז) אך אם יחיד מחליט להדליק לעצמו משלו בנוסף להדלקה המרכזית ידליק בלא ברכה (ילקו"י סס ע"מ קיד, מעיין אומר סס) [אם הבעל ואשתו מתארחים במלון וילדיהם הגדולים נשארים בבית ומדליקים נרות חנוכה, ההורים יוצאים בהדלקת נרות זו] (מעיין אומר סי' מה).

טז. הדלקה בערב שבת * יקדים להתפלל מנחה לפני ההדלקה, מ"מ אם לא התאפשר לו, לא יתפלל ביחידות אלא ידליק וילך להתפלל מנחה בציבור (הכליות עולם ח"ב ע"מ סח)

* סדר ההדלקה: מדליק נר חנוכה [צריך שיהא בו שיעור שידלקו הנרות עד חצי שעה אחרי צאת הכוכבים היינו עד 5:25-5 בערב, ומימנו שנה אחד יהיה בשיעור זה, ולכן הנרות הצבעוניים לא מתאימים להדלקה בער"ש] ואח"כ נרות שבת, ואם הזמן מצומצם אחר שהדליק נר אחד של חנוכה, יכולה האישה להדליק נרות של שבת (בצל"ח ויפ"כ כ, כה"ח סי' תרע"א ס"ק עט).

ז. הנהוג להדליק נרות חנוכה ליד ביתו [כגון: מקומה רביעית ומעלה] בער"ש עדיף שידליק בחלון ביתו הפונה לרשות הרבים בגלל שיש בעיה של רוח בכל פתיחת דלת שיכולה לכבות את הנרות בשבת וכן קיימת בעיה להזיזה אח"כ (ד. ע. עיין חז"ע עמ' קפ"א, ל"ה).

יח. חנוכייה שדלקו בה נרות חנוכה [בין בשמן בין בנרות] בליל שבת אסור לטלטלה בשבת כשהם דולקים (ילקו"י ח"ד/א עמ' שמ"א) וגם שכבו אסור לטלטלה בשבת, אם החנוכייה עשויה מחלקים

[מחזורים] או שיש חריצים ודומה לשל חלקים כפי שמצוי היום (ש"ע סי' רעט ס"ז, מנכ"ס ס"ק כב, שבת כהלכה עמ' ע"ה, אור לציון ח"ב פ"ח סי"א) אבל אם החנוכייה עשויה מקשה אחת (ללא חריצים) יהיה מותר לטלטלה אחר שכבו הנרות באופנים הבאים בלבד: 1. שמתנה מערב שבת שיטלטל את החנוכייה אחר שכבו הנרות [וכל זה בחנוכייה רגילה ולא יקרת ערך במיוחד שאז יש לה דין של מוקצה מחמת חסרון כיס והתנאי לא יועיל] (מנחת אברהם ח"א פ"ב סי' ס"ה, עיין קטות השבת מה-מט, פסקי תשובות סי' רעט ס"א). 2. או שמניח מער"ש את החנוכייה במגש רגיל [ולא המיוחד לחנוכייה שמשמש בקביעות] ויניח באותו מגש גם דבר חשוב כגון: חלה [שלימה] או בקבוק יין [קטות השבת פ"ב סי' ס"ז] ואז בשבת אחר שכבו הנרות יכול לטלטל את המגש שעליו דבר ההיתור והאיסור ביחד (ש"ע יוסף ח"ג סי' רעט ס"א, ילקו"י ח"ד/ב עמ' תעו, אור לציון סס, אי"ס מנחת על ס"ק ו).

ט. במוצאי שבת: בבית"ח מדליקים כן מרבדים (ק"ר סי' תרע"א סי' ס"ז) ובבית מבדיל ואח"כ מדליק נר חנוכה (סס בצל"ח סכ"א, כה"ח ס"ק ז) והנוהגים להוציא שבת בזמן רבינו תם ינהגו כן גם בשבת זו וידליקו רק אחר זמן ר"ת (א"ז אליעזר ח"ט ס"ג, חז"ע עמ' קפ).

כ. תפילות: * בתפילת שמונה עשרה ובברכת המזון שבימי החנוכה אומרים "על הניסים" ואם שכח ונזכר קודם שברך "השם" ב"ברוך אתה ה'" שאחר "על הניסים" יחזור ל"על הניסים" ואם נזכר לאחר מכן אינו חוזר, (ש"ע סי' תרע"א ס"א). ונכון לאומרו בסוף התפילה היינו בתפילת 18 כשמישים "אלוקי נצור" ובברכת המזון "הרחמנים" (בהגרמ"א סס). *בתפילת שחרית מוסיפים הלל שלם בברכה (ש"ע סי' תרע"א ס"א). נשים פטורות מלומר הלל ואם רצו לומר אזי תאמרנה בלא ברכה (חז"ע חנוכה עמ' ר"ג). * החל ממנחה של ערב חנוכה בכל תפילות חנוכה אין אומרים תחנון ונפילת אפיים.

אי"ה תתקיים מסיבת חנוכה לאבות ובנים באשדוד מטעם ארגון "זימרת הארץ" מוצאי שבת זה (וישב) כ"ד כסלו ב- 7:30 בערב באולם בית מלכה רח' חיסדא 6 אזור ז', כולל דברי תורה, מופע הקוסם שימי אילוזיני, זמר משה קליין, אבי מיימון וכ' *הפתעות ופרסים

משרדי "האיחוד" טל': 08-8644452 דוא"ל: haihud.ashdod@gmail.com

החיילים התאספו סביבו ואחר ההדלקה שרו "הנרות הללו" ומיד אחר כך חזרו לשגרה ולמקומם במוצב כשהם אינם יודעים אילו ניסים צפויים להם באותו לילה. ב-4:00 לפנות בוקר הבחין אחד חיילים בדמות אפולוית במרחק של כ-20 מ' ממנו שהתקרבה לעברו בצעדים מהירים, הוא מיד צעק "מי שם? עצור סיסמה!" התשובה הייתה צרור יריות ממושך, נוצרה המולת קרב גדולה, בתוך קולות הנפץ התערבבו צעקות בערבית. כעבור דקות השתרר שקט מוחלט, בדיקה מהירה הבהירה לחיילים כי איש מהם לא נפגע כל אחד קרא את שמו בקשר והודיע על מצבו, כולם היו בריאים ושלמים. ב-6:00 בבוקר הגיע מפקד הגזרה למוצב וערך תחקיר מהיר ובדיקה יסודית של המוצב. במקום נמצאו עשרות תרמילי קלשניקוב, שני רימוני יד מפוצצים ושלושה רימונים שלא התפוצצו, לאחר בדיקה מקיפה התברר כי הייתה זו חוליה של 3 חיילים מצרים שיצאה למקש את האזור, אך בשל החשיכה והערפל טעתה בדרכה והגיעה למוצב הישראלי. עם סיום התחקיר הניח החייל הדתי של המוצב תפילין ועמד להתפלל שחרית מתוך התרגשות רבה, לפני ה"הלל" אסף את חבריו סביבו וברך ברכת "הגומל" ואחר כך אמר את ה"הלל" בהתרגשות רבה מתוך תחושת הודיה פנימית להקב"ה שעשה ניסים לאבותינו בימים ההם בזמן הזה. (סיפור של חג)

נס חנוכה ברוסיה הסובייטית

מעשה שהיה תחנת הרכבת במוסקבה, המתה אדם, מאות אנשים חיכו לרכבת הטרנס סבירית, אשר תסיע אותם ממוסקבה לנמל ולדיוסטוק שבקצה רוסיה. הרכבת כשמה כן היא, עוברת את סיביר הגדולה ועושה את דרכה במשך 13 יום בנופים מושלגים וחדגוניים. בין הממתינים לרכבת כמאתיים פליטים יהודיים שברחו מהצורך הנאצי, בתוכם ארבעה בחורים תלמידי ישיבת מיר שבליטא שהגיעו למוסקבה דרך וילנה, מעט מטלטלים בידיהם כדרך הפליטים הנמלטים, תפילין ומעט ספרי הקודש וכמה פריטי לבוש, צידה לדרך הארוכה ונרות חנוכה היות וחג חנוכה יחול בימי שהותם ברכבת ו...היו עוד כמה ממתינים בתחנת הרכבת, אנשים שהציגו את עצמם כסוכנים של חברת נסיעות, אך היו אלה למעשה אנשי הנקו"ד של המשטרה החשאית. הרכבת עצרה ברציף והאנשים החלו לזרום פנימה ארבעת הבחורים נפנו לתא נפרד, דלת ובה חלון קטן הפרידה בין התא למסדרונות הקרון. הרכבת נסעה ביום ובלילה, אחת ליממה עצרה לדקות ספורות להחלפת הקטר. חנוכה הגיע, חנוכייה לא הייתה בנמצא, שמן ופתילות אין, את הנרות שבידיהם הניחו בחלון הפונה החוצה, סגרו את וילון החלון שבדלת בקפידה והדליקו את הנרות כדי לפרסם את הנס על אדמת סיביר, לאן שתפנה הרכבת ילכו עימם הנרות ויאירו אל תוך החשיכה של גלות רוסיה. שירת "מעוז צור" חרישית נשמעה בלחש, נר ראשון של חנוכה עבר בשלום ללא כל התערבות זרה. נר שני של חנוכה, שוב נרות ליד החלון, הדלקה, ברכות.. ושירה חרישית. השעה הייתה 11:00 בלילה, הנרות מזמן כבו, חלק מן הנוסעים נפנה לנום את שנתו, והנה דפיקה על דלת התא, שקט מתוח השתרר בתא, איש לא אמר דבר, כולם חששו שסיבת הביקור היא נרות חנוכה, "לא נפתח" לחש אחד הבחורים, אך באותו רגע נשמעה דפיקה חזקה ובלתי מתפשרת, בפתח עמד גנרל רוסי לבוש מדים, ניכר היה עליו כי הוא נושא תפקיד בכיר, שכן על מדוי היו תפורים אותות כבוד וסמלים של הקצונה הגבוהה ביותר. הבחורים קפאו על עומדם, מה ייעשה בהם עתה, הרהרו בחרדה הגנרל ניכנס אל התא וסגר את הדלת מאחוריו ואמר: "אל תפחדו, אתמול בלילה עברתי ליד התא שלכם וראיתי שהדלקתם נרות חנוכה", אחרי רגע הוסיף: "אני יהודי, אבי היה שמש בבית הכנסת במינסק, בגיל 11 נלקחתי מבית הורי על ידי הרוסים וזוכר אני כי בהיותי ילד היה אבי מדליק נר חנוכה, שלהבת זו חקוקה עדיין בזיכרוני, אך לצערי מאז לא הדלקתי נר חנוכה, התוכלו לתת לי נר להדליק?". בלב מלא חששות הכינו הבחורים נר בעבור הגנרל, עדיין ניקרו בליבם ספקות בקשר לכוונותיו, הוא זכר את הברכות ואמר אותן בחמימות וברגש, אחר כך התיישב לידם וביקש שישירו לו שוב. הם שרו, הדמעות שזלגו מעיניו היו הוכחה לכך שאכן יהודי הוא. הוא הוציא בקבוק וודקה והם

שתו בצוותא, לפני צאתו ביקש לשוב למחרת כדי להדליק את נר החנוכה, וכך מידי יום מימי החנוכה בשעת לילה מאוחרת הדליק נר לפרסום הנס שהיווה עדות ניצחת כי לא גזירות ולא גלות קשה ואכזרית יוכלו לו לניצוץ היהודי.

פנינת ההלכה

הלכות חג חנוכה [ב]

א. זמן הדלקת נרות חנוכה הוא בצאת הכוכבים, [בכל הימים ב-5:01-4:55] (ש"ע סי' תרע"ב סי' ה') ונמשך זמנה עד כחצי שעה לאחר צאת הכוכבים וכל זה לכתחילה. אבל בדיעבד מדליק כל הלילה (ש"ע סי' ב). ואם בא בלילה ומצא את בני ביתו ישנים ולא הדליקו בני הבית נרות אף שהיו צריכים להדליק ולפטור אותם [כשעור מר"ו ח"א עמ' קטז] טוב שיעורר אחד מהם ואז יברך וידליק, ואם אי אפשר להעיר אף אחד יברך וידליק (חז"ע עמ' קד).
ב. לפני ההדלקה יתפלל תפילת ערבית, אבל אם הוא חושש שאם יתפלל ערבית תחילה יעבור זמן ההדלקה לכתחילה [חצי שעה מצאת הכוכבים], ידליק לפני תפילת ערבית (כה"ח סי' תרעב סי' ה, מג"א סי' ה, עיין תורת מועדים סי' ד סי' ה, מר"ן החיד"א מחזיק ברכה סי' ג, מש"כ סי' א). כשמתפלל ערבית לפני צאת הכוכבים, יחזור על קריאת שמע בצאת הכוכבים ואח"כ ידליק נרות (עיין חז"ע עמ' עה, עיין מש"כ סי' ג).
ג. שיעורי תורה קבועים המתקיימים בביה"כ ויש חשש שאם ילכו להדליק נרות חנוכה לא יחזרו, יש לקיים את השיעור כרגיל ובסיומו יזכירו לציבור להדליק נרות חנוכה. (ס"ע עמ' עג). ומנהג שנהגו בכוללים להפסיק את לימודם ב-4:00, ומתפללים מנחה וערבית כדי להדליק נרות בצאת הכוכבים, זהו מנהג המיוסד על אדני פז ואין להרהר אחריו (חז"ע עמ' עה).
ד. לא להקדים את ההדלקה קודם צאת כוכבים [או קודם שקיעת החמה לאשכנזים הנוהגים כן] אפילו בשעת הדחק, אבל כשחושש מהמחזה מותר להדליק בלא ברכה מפלג מנחה והלאה (3:53-6) ועדיף שימנה משהו כשלוחו שידליק במקומו בצאת הכוכבים (תורת מועדים לגר"ד יוסף סי' ד סי' ג-ג ובהערות) ובערב שבת, שאי אפשר אחרת, מותר להדליק בברכה מפלג מנחה והלאה (ס"ע).
ה. אופן ההדלקה: בלילה הראשון ידליק את הקיצוני הימני (שכלפיו) ובלילות הבאים יוסיף נרות לשמאל, וההדלקה מהנר החדש (השמאלי ביותר) לימין (ש"ע סי' תרע"ו סי' ב).
ו. אסור למדליק להתחיל לאכול סעודה עם פת [ה"ה עוגה] מעל 50 גר', לישון או להתחיל במלאכה חצי שעה קודם הדלקת נרות, ואם ביקש מחברו שיזכיר לו להדליק בזמן מותר. (תורת המועדים סי' ו סי' ב-ג-ד וילקו"י ח"ה עמ' רלז). וכן אסור להתחיל ללמוד בהגיע זמן ההדלקה (חז"ע עמ' סח), אא"כ זה שיעור לרבים ואם ילכו להדליק לא יחזרו לשיעור (ס"ע עמ' עה). אך לאישה ולילדים מותר לאכול קודם הדלקת נרות ובפרט אם הבעל מאחר לבוא ובלבד שיש צורך בדבר, ואם נהגה האשה להחמיר בזה, תמשיך במנהגה (הלכות עולם ח"א עמ' סג סי' ב) [ומ"מ אם מינה הבעל את אשתו להדליק נרות יש לומר שדינה כאיש] (ע"פ הגר"י, וילקו"י חנוכה (עג) עמ' רסד).
ז. צריך שיתן שמן בנרות החנוכה כשיעור שידלק לפחות חצי שעה, וכן אם מדליק בנר שעווה צריך שיהיה בו שיעור שידלק חצי שעה (ש"ע סי' תרע"ה סי' ב).
ח. ואם אחר שבירך והדליק הרגיש שאין שמן כשיעור בתוך הנרות, יכבה אותם ולאחר שיוסיף שמן עד כשיעור, יחזור וידליק בלי ברכה. (ילקו"י ח"ה עמ' רכב).
ט. לפני שמברך יכוון ידו מול הנר שרוצה להדליק ראשון (שמאל) כדי שיפגע בו תחילה ולא יצטרך להעביר על המצוות (מש"כ סי' תרע"ו סי' יא).
ט. לפני ההדלקה מברך "להדליק נר חנוכה", "שעשה ניסים לאבותינו", ובלילה הראשון מוסיף גם "שהחיינו" (ש"ע סי' תרע"ו סי' א) ואם לא ברך "שהחיינו" בלילה הראשון מברך בלילה השני, או כשיזכור בשאר הלילות בזמן ההדלקה [בתוך חצי שעה להדלקת] (ס"ע, מש"כ סי' ב) ואם לא היה בביתו בלילה הראשון ואשתו הדליקה עבורו וברכה את כל הברכות, בלילה השני כשבא להדליק צריך לברך גם "שהחיינו" (חז"ע עמ' קלח). [מדובר באופן שבלילה הראשון לא היה נוכח בשום הדלקת נרות חנוכה (שהתכוון לצאת ידי חובה כשהיה שם) שאם כן אינו מברך שהחיינו בלילה השני (כה"ח סי' תרע"ו סי' טז)].
י. כשמדליק את הנרות צריך להקפיד שהאש תאחז ברוב הפתילה לפני שמסלק את ידו (כה"ח סי' ג) ולאחר הדלקת הנר הראשון יכול לומר "הנרות הללו" (ש"ע סי' תרע"ו סי' ח).
יא. אם שכח לברך על הדלקת נרות חנוכה, כל זמן שלא סיים להדליק נרות ההידור, אפילו לא נשאר אלא נר אחד של ההידור, יברך אז את כל הברכות. ואם הדליק את כל הנרות, אפילו עדיין לא הדליק את ה"שמש" לא יברך עוד "להדליק נר חנוכה" אלא יברך "שעשה ניסים" [ו"שהחיינו" בלילה הראשון] בלבד (ילקו"י עמ' רכו סי' ד).
יב. הנשים נוהגות שלא לעשות מלאכה בחצי שעה שאחרי הדלקת הנרות (ש"ע סי' תרע"ו סי' א) מש"כ סי' ד) [והטעם להיכר שלא תבואנה להשתמש בנרות (מש"כ סי' ט) המלאכות האמורות האסורות כתפירה וסריגה (חז"ע עמ' יב) כביסה ושאר מלאכות האסורות בחול המועד (אור שיה עמ' 12), אבל ביטול